

Bruksanvisning

till

Ringskyttel- och Centralspole-Symas Kiner.

Efterföljande anvisningar tjena till att sjelfständigt lära sig använda våra ringskyttel-symaskiner. Detta sker lättast genom att i tur och ordning praktiskt tillämpa föreskrifterna i hvarje särskild paragraf och icke börja med någon ny, förrän den föregående är grundligt förstådd. Innan maskinerna afsändas från fabriken, kontrolleras de och profsytas noga samt regleras så, att de vid emottagandet genast kunna tagas i bruk.

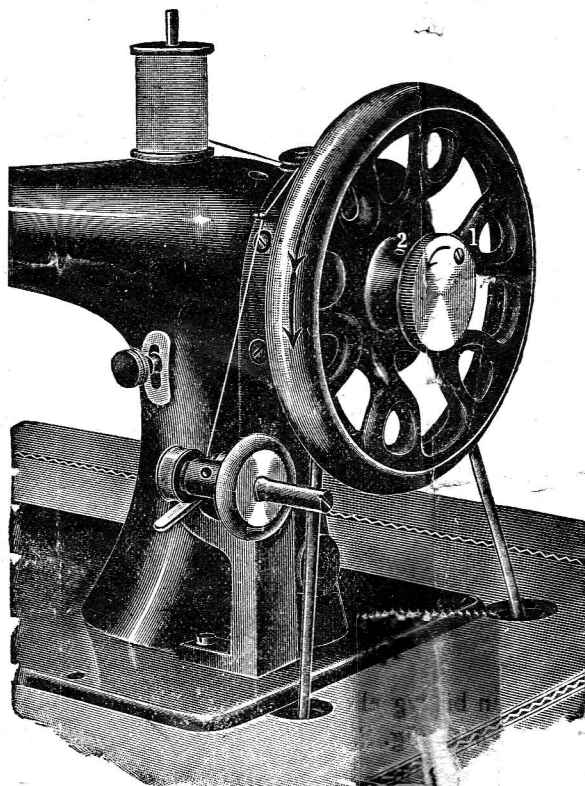

Fig. 1.

Svånghjulets afstängning.

Man håller i svånghjulet med venstra handen och vrider pilens rigtning (fig. 1), så afstänges maskinen; vrider man skifvan i motsatt rigtning, så är maskinen åter i ordning till sömad. Maskinen afstänges, när man skall lära sig att trampa och medan man spolar på skyttelpolen. Skulle så jända, att vid svånghjulets afstängning maskineriet ändå vrides om, orsakas detta af att oljan har blifvit för tjock, hvarför man måste gjuta in litet petroleum genom oljehålet 2, Fig. 1.

Tramningen.

Den okunnige bör först och främst lära sig trampa. I och för detta ändamål afstänges svånghjulet, i det man vrider skifvan 1, Fig. 1 i pilens rigtning. Derefter sätter man båda fötterna på fotsteget på så sätt, att man kan utveckla lika styrka såväl med tåspetsen som med hälen när man trampar. Sedan sätter man svånghjulet i gång genom att vrida det åt sig med högra handen, låter fötterna följa med den sålunda började rörelsen och fortsätter densamma genom omvexlande tryck af hälen och tåspetsen, tills man kan åstadkomma en jemn och lätt gång. Man bör ej lära sig något annat, förrän man är fullt förtrogen med tramningen, så att man kan börja och stanna, utan att dervid komma in i motsatt rigtning.

Har man lärt sig att trampa riktigt, ställer man om maskinen och vrider svånghjulet mot sig, tills nålen har nått högsta punkten, lyfter sedan upp tygpressarfoten förmedels handtaget 3, Fig. 2, tager bort den under liggande profsömmen och drager tråden ur nålen. Derefter skjuter man ut den breda skifvan 5, klippar af skytteltråden så långt intill, att den räcker ungefär 1 centimeter utom öppningen på skytteln och börjar så att göra sig förtrogen med

ets ledning.

Man tager en bit tyg eller en pappersremsa, lägger densamma på skifvan 4, Fig. 2, och släpper ned fjedern 3. När man drager tyget, leder man tyget i raka och krokiga drag eller skjuta tyget, emedan nålen

härigenom lätt kan afbrytas. Vill man sy skarpa hörn, stannar man maskinen, låter nålen vara kvar i tyget, lyfter upp stickfoten 4 medels fjedern 3 och vänder tyget, släpper sedan åter ned fjedern 3 och syr vidare. Har man uppnått tillräcklig färdighet häri, gör man sig bekant med styngnens ställning.

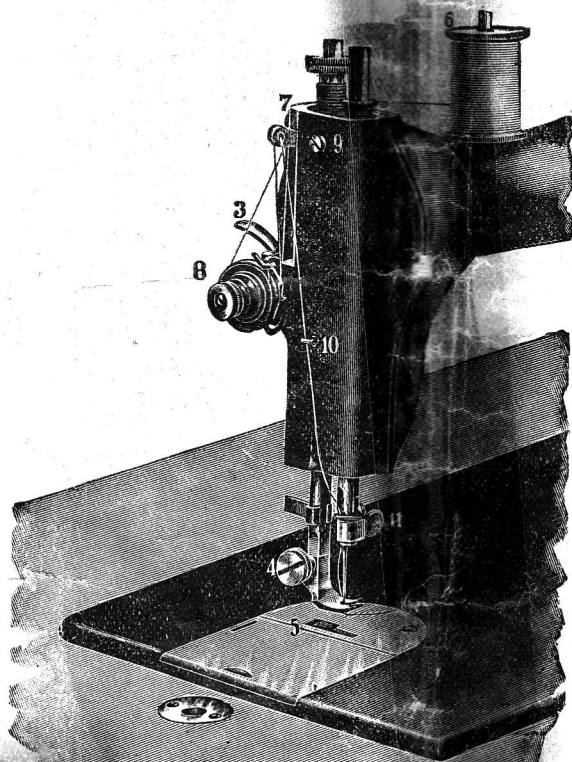

Fig. 2.

Styngnens ställning.

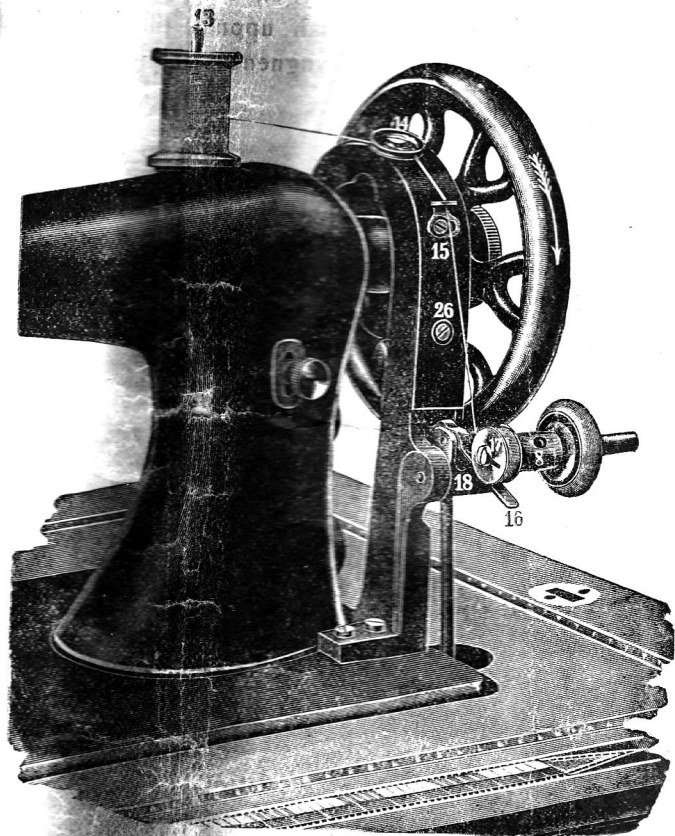
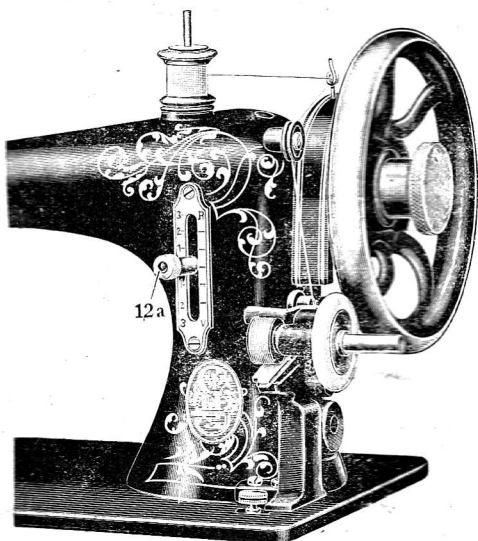

Fig. 3.

Om man vrider ut knappskrufven 12, Fig. 3, något litt till venster och sedan skjuter den nedåt, så blifva styngnen längre, skjuter man den uppåt, blifva de kortare. När man fått den rigtiga ställningen, vrider man åter fast skruven till höger.

Är maskinen försedd med fram- och återgående matare, (se illustration fig. 3 a) måste för styngregleringen följande beaktas:

Knappskrufven 12 a vridas något ut — alltså till venster — och styngen regleras vid att man, under begagnandet af plätens skala, hvars döda punkt är O, skjutar skruven nedåt, ifall maskinen skall sy framåt, och uppåt ifall man önskar sy åter.

I det ändamål att uppnå densamma stynglängd för såväl fram- som återsyning, skruvas skrufven, efter att man förut reglerad stynglängden, så långt in tills densamma berörar skalan. Skrufven begränsar därigenom häfstångrörelsen uppåt och nedåt, så att styngen alltid behåller densamma längd.

Man bör aldrig sätta maskinen i gång med nedsläppt pressarfot utan att hafva tyg inunder densamma, enär båda pressaren och transportören i så fall förderivas. Ej heller bör man trampa maskinen, när spolen och nålen äro iträdda, utan att sy, emedan trådändarne eljest lätt komma i olag och intrassla sig i skyttelbanan.

Öfverträdens iträdning.

Från trådrullen 6, Fig. 2, leder man tråden först genom öglan 7 på armens baksida, derefter bakifrån genom spännfjedern 8 uppåt, härifrån öfver haken ofvanför spännfjedern in i den under haken befintliga trådregulatorn, träder sedan in tråden bakifrån genom hålet på fjedern 9, för den genom trådoglan 10, derefter genom haken 11 och slutligen från venster till höger genom nålen, der man vid högsta ställningen på fjedern 9 lemnar kvar en 7 à 8 centimeters lång ända.

Ringskyttel-Maskin.

Spolens uttagning.

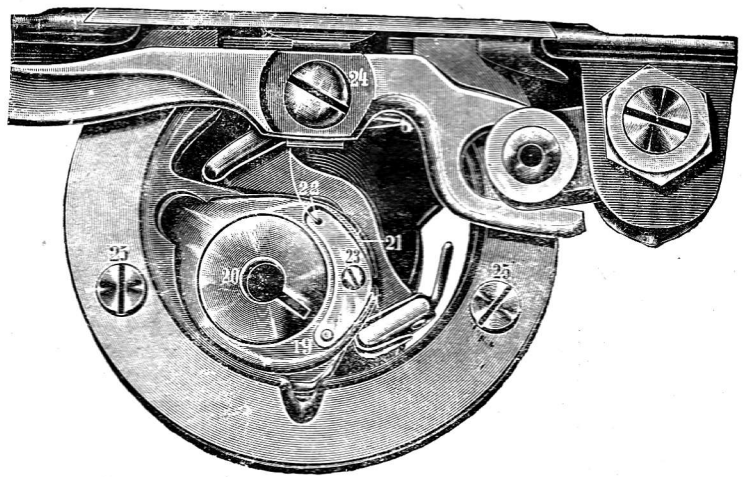

Fig. 4.

Man öppnar luckan 5, Fig. 2, och vrider svänghjulet åt sig tills nålstängens står på sin högsta punkt; sedan tager man ut spolen under bordet med venstra handen, i det man sätter tummen mot locket på skytteln och trycker ut locket, så långt det går. Locket blir då stående öppet, så att spolen kan falla ut och ned i handen.

Spolens insättning och underträdens iträdning.

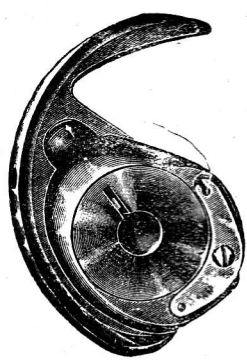

Fig. 5.

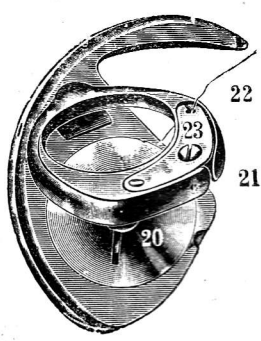

Fig. 6.

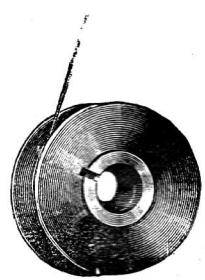

Fig. 7.

Vidstående Figur 5 visar skytteln med slutet lock, Fig. 6 med öppet lock, Fig 7 skyttelspolen. Spolen måste alltid läggas

in i skytteln på det sätt, att trådändan, som Fig. 7 visar, befinner sig ofvanför spolens venstra sida.

Insättandet af skyttelspolen sker på samma sätt som vid uttagandet. Man tager spolen med venstra handen, så att trådändan befinner sig **ofvanpå spolens venstra sida**, sätter sedan in spolen med handen under trästyngplåten i skyttelns tillbakaskjutna lock, drager tråden in i skåran 21, Fig. 4 under spännfjedern, trycker locket med pekfingeret mot tummen, medan man håller spolen kvar i sitt läge med tummen. Nu tar man långsamt bort tummen, så att skytteln kan sluta sig och drager sedan tråden genom skåran 22 på spännfjedern. Man lemnar ungefär 6/7 centimeter lång ända för att kunna börja sy.

Man får aldrig glömma att stänga till skyttelklappen enär man eljest oundvikligen skadar skytteln vid ingångsättandet af maskinen.

Underträdens spänning regleras genom den lilla skyttel-skrufmejseln på den lilla skrufven 23. Vrider man ut skrufven, spännes tråden lösare vrider man in den, hårdare. Skyttelbanan måste hållas ren, och sedan den putsats, oljas den. Överflödiga olja aftorkas med en liten lapp, så att tråden och sömmen ej blifva smutsiga.

Om en tråd klämmer in sig mellan skytteln och skyttelbanan, så att maskinen går tungt eller rent af stannar, bör denna tråd borttagas. Går det ej för sig att blifva kvitt densamma utan vidare, så skrufvar man ut de båda skrufvarne 25, Fig. 4, tar bort ringen och tar ut skytteln och gör sjelfva skyttelbanan klar. Vid påskrufvandets af ringen bör man gifva akt på att ringen och banan äro riktigt rena, så att ingen smuts intränger mellan ringen. Derefter fastskrufvas skrufvarne och skyttelbanan oljas. Vid riktig behandling af maskinen får aldrig tråden trasslas in i banan.

Skulle tygmataren efter längre bruk icke skjuta fram tyget ordentligt eller tänderna blifva slitna, så kan man medels skrufven 24, fig. 6, höja upp densamma något, hvarigenom denna olägenhet afhjelpes.

Centralspole-Maskin.

Uttagning af spolhylsan och spolen.

Man öppnar skjutluckan 5, fig. 2 och vrider svänghjulet åt sig tills **trådlifytaren står på sin högsta punkt**, viker med venstra pekfingeret upp klaffen 12, fig. 4 a å spolhylsan, samt utdrager försigtigt denna ur skytteln. Spolen medföljer därvid och låter sig lätt uttaga ur hylsan, då klaffen släppes.

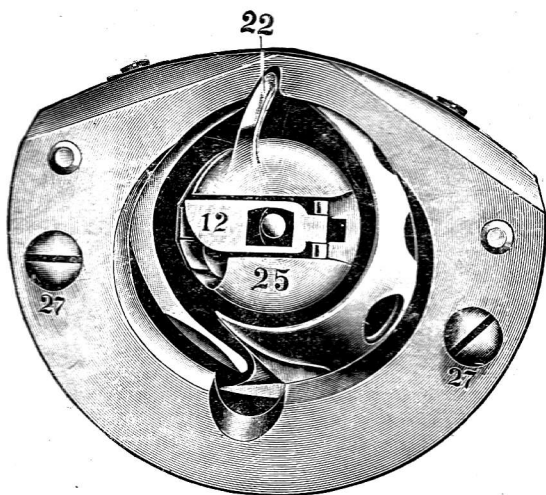

Fig. 4 a.

Spolens insättning och undertrådens iträdning.

Den fyllda spolen, fig. 7 a, inlägges så i spolhylsan, fig. 6 a, att tråden, som fig. 7 a visar, kommer att ligga åt höger, uppifrån. Derpå drages tråden genom spolhylsans inskärning 28, fig. 5 a och 6a, upp under spänningsfjedern med haken 19, fig. 5a; dermed är iträdningen gjord.

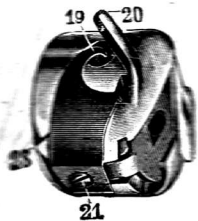

Fig. 5a.

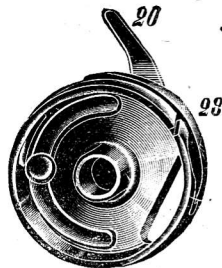

Fig. 6a.

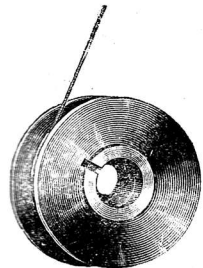

Fig. 7a.

Trådspänningen regleras med skruv 21, fig. 5a, genom hvilken spännjedern får lösare eller hårdare tryck, alltefter som skruven till — eller frånskruvas. Spännskruven 21 bör dock icke för långt utskruvas, enär den eljest kan stöta emot och skada skytteln.

Är spolen inlagd i spolhysan och tråden iträdd, fattar man spolhysan med högra handen, viker klaffen 12, fig. 5a, tillbaka med venstra handen och insätter så åter spolhysan i skytteln, hvarvid beaktas att bygeln 20, fig. 5a och 6a, blir införd i skyttelringens öppning 22, fig. 4a.

Genom hylsklaffen 12, som man åter släpper tillbaka kvarhålls sedan spolhysan i sitt läge. **Märk, att trådlyftaren äfven vid insättningen bör stå på sin högsta punkt!**

Skyttelbanan måste ständigt hållas ren och efter rengörning alltid oljas något litet. Ofverflödigg olja ålägsnas med en tyglapp, så att ej tråden nedsmutas.

Untertrådens påspolning.

Nar untertråden skall spolas på, stänger man af svänghjulet på förut omnämnda sätt, på det att maskinens verk icke onödigtvis slites. Derefter sätter man spolen med venstra handen på spolapparatens utstående axel 17, fig. 8, så att den sluter fast till på baksidan och stiftet passar in i spolens fördjupning. Sedan trycker man klappen 16 uppåt in i spolen och derefter gummiringen mot maskinens handhjul, tills dess apparaten hålles kvar af sig sjelf i denna ställning.

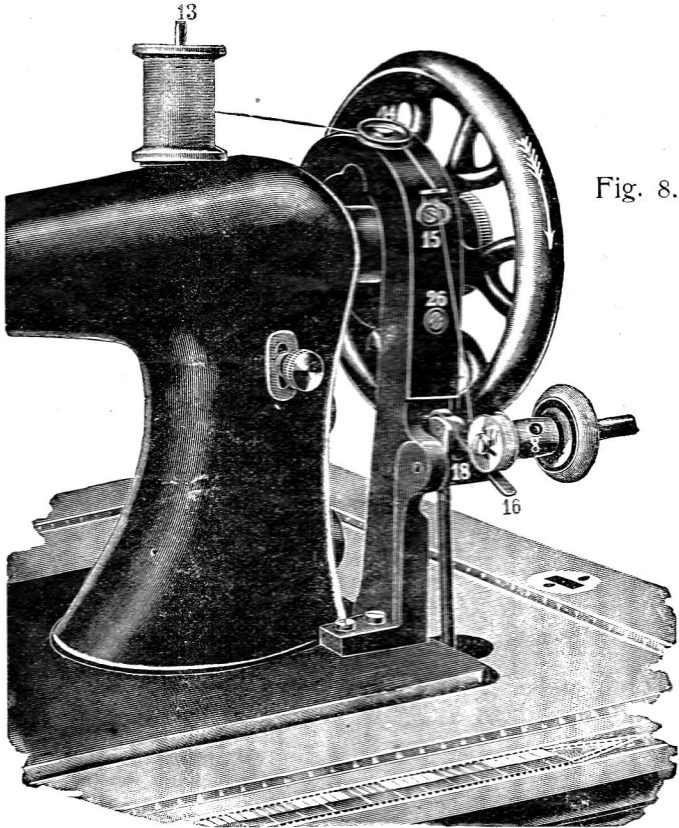

Fig. 8.

Trådrollen till undertråden sätter man på stiftet 13, leder tråden härifrån genom spännjedern 14 och genom trådvinkeln 15. Sedan fäster man tråden på spolens axel genom att draga trådändan inifrån till venster genom skåran på spolen och håller fast densamma med venstra handen och vrider om spindeln med gummiringen flera hvarf till höger, så att tråden lindas om.

Sjelfspolaren.

Nu börjar man spola, i det man sätter svänghjulet i gång genom att vrida det åt sig. Spolen fylles af sig sjelf och hoppar likaledes ur, när den är färdigspolad. Urhoppningen regleras genom ställskrufven 18. Skulle spolen ej blifva tillräckligt fyld, så vrider man i skrufven 18 och i motsatt fall ut densamma Oljehålet är anbragt för att olja tenen.

Om gummiringen efter längre begagnande blir sliten, lösgör man skrufven 26, skjuter den nedåt och skruvvar sedan åt hårdare.

Nålens insättning.

Man ställer nålstången på högsta punkten, lösgör flygel-skrufven 11, Fig. 4, med högra handen och tar ut nålen nedåt

med venstra handen. Nålen har vid bulten **en flat sida** för att den icke skall kunna sättas in orätt. Denna **sida** måste alltid hållas åt höger. Nu tar man nålen med venstra **handen** och skjuter den sålunda nedifrån in i nålstängens, tills den **sitter** stadigt och icke kan komma **högra** upp, hvarefter man åter **skruivar** fast flygelskrufven.

Nålen får aldrig sättas in orätt, utan **bör** man därför noga **gifva** akt på att den flata sidan är vänd **åt höger**.

Böjda eller trubbiga nålar få icke användas. Man bör alltid försöka få sådana nålar, som **medfölja** från fabriken och vara mycket försiktig vid valet af annat **fabrikat**. Mycket ofta, när der klagas öfver fula styngn, **är skulden att söka hos de illa gjorda nålarne.**

Om maskinen ibland icke arbetar alldeles **fadelfritt**, bör man först och framst undersöka nålen, och felet afhjelpas **nästan** alltid härigenom.

Sedan nålen är itrad, måste undertråden föras upp genom hålet på styngnplåten. Detta

Upphemtandet af undertråden

sker genom att man håller fast öfvertråden **med** venstra pekfingeret och vrider om det öfvre svänghjulet ett **hvarf** med högra handen, så att nålen återigen står på sin **högsta punkt**. Skytteltråden ligger nu på det sätt, **fig. 11** utvisar, bildande en **ögla** ofvanför styngnplåten. Man drager nu ut denna **ögla** med skrufmejseln eller något annat lämpligt instrument och **lägger** båda trådarne bakåt under pressarfoten.

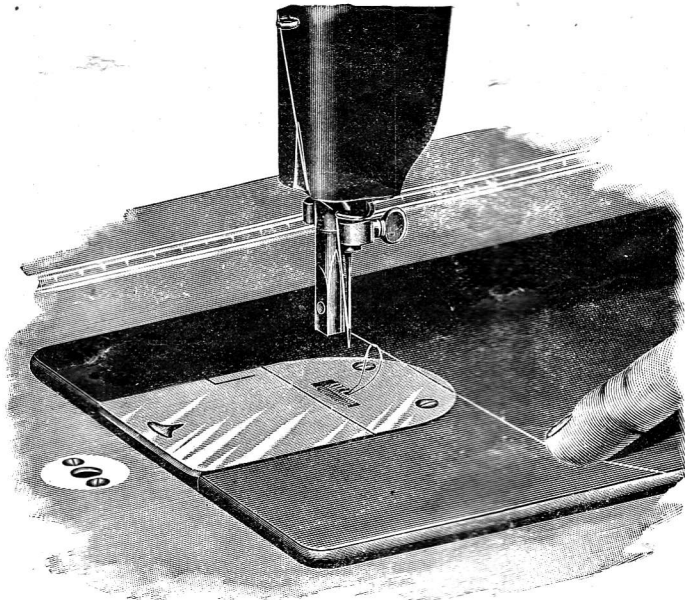

Fig. 9.

Undertrådens upphemtande.

Härefter placerar man tyget, som skall sys under pressarfoten, släpper ned densamma medels det lilla handtaget på baksidan af maskinhuivudet och börjar

Syningen.

De båda trådändarne måste nödvändigt hållas fast så länge, tills några stygn hunnit bilda sig för att häri-genom förhindra att trådarne trassla in sig och blifva sittande i maskinen.

När man syr öfver tjocka, hårda ställen, vrider man svänghjulet långsamt med handen, på dett att nålen ej må böja sig eller brytas af. Efter färdigsydd söm tager man bort tyget genom att ställa nålstången på sin högsta punkt. lyfter upp pressarfotens fjeder, drager ur tyget bakåt och skär af de båda trådarne medels apparaten för detta ändamål, fig. 10. Efter afskärandet stanna de båda trådändarne kvar i denna apparat, hvarigenom de också genast fasthållas, när man börjar sy en ny söm.

Man bör aldrig draga ut tyget framåt, emedan man då lätt riskerar att nålen brytes af eller böjes.

Trådafskäraren.

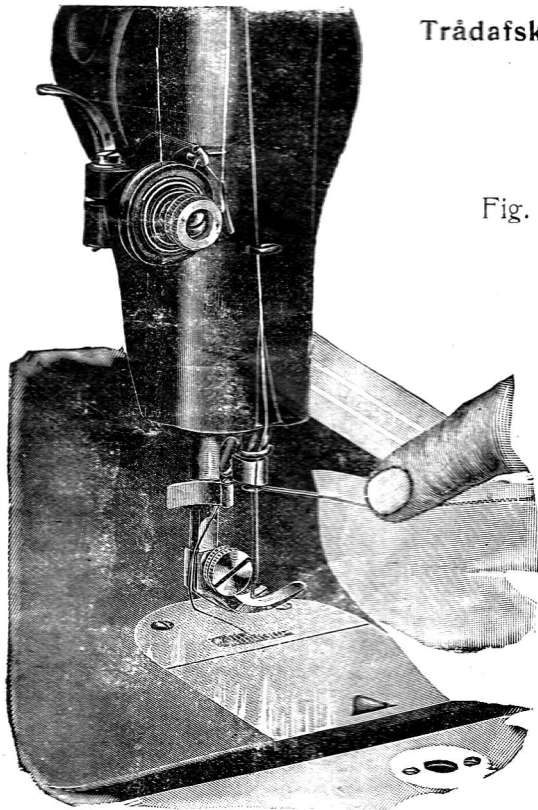
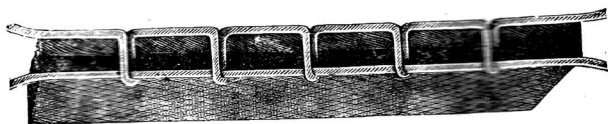

Fig. 10.

För att erhålla en tadelfri sticksöm är det nödvändigt att
Spänningen

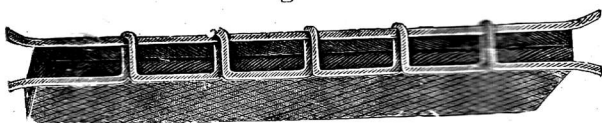
alltid är väl reglerad, och detta sker derigenom, att öfvertråden är lika hårdt spänd som undertråden, hvilken senare är uppdragen genom hålet styngnplåten. Hvad beträffar undertrådens spänning, hafva vi redan förut yttret det nödvändiga derom. Öfvertråden spännes medels spännmuttern vid 8 fig. 2 på maskinhufvudet. Vrider man in densamma, spännes tråden hårdare och i motsatt fall lösare. Är öfvertråden för löst spänd, så drager skytteltråden densamma nedåt och bilder små knutar eller öglor. Är åter öfvertråden för hård, drages skytteltråden upp eller går af. Fig. 11 visar öfvertråden löst och undertråden hårdt spänd. Fig. 12 visar öfvertråden hårdt eller undertråden för löst spänd. A fig. 13, der de båda trådarna gå omhvarandra midt i tyget, är öfver- och undertråden lika spänd.

Fig. 11.

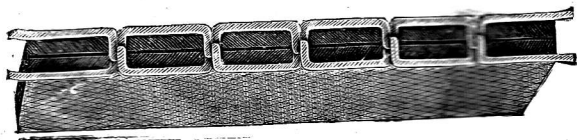
Öfvertråden för löst eller undertråden för hårdt spänd.

Fig. 12.

Öfvertråden för hårdt eller undertråden för löst spänd.

Fig. 13.

Båda trådarna lika hårdt spända.

Tjocka, hårda tyger fordra en starkare spänning på öfvertråden än tunna, mjuka. De förra erfordra också ett starkare tryck af pressaren än de senare. För att öka trycket vrider man den ofvanpå hufvudet bakom nålstängen befintliga stora skruften åt höger, i motsatt fall åt venster. Vid dagligt bruk bör maskinen äfven dagligen oljas och rengöras.

Oljandet

sker medels den mediöljande lilla oljekannan, som fylles med olja, sedan man skruvat af den öfre delen, på de å fig. 14 betecknade ställena 1, 2, 3 samt uppe vid nälen och nålstången, baktill vid 4, 5, 6, vidare hufvudplattan vid 7. Genom detta hål smörjes skruvfen på nålstångsleden, hvilken senare driver nålstången, hvarför det också är nödvändigt, att svänghjulet vrides om så långt, att denna skruf blir synlig. Spolapparaten smörjes vid 8 och bör gummiringen hållas ren från olja, medan man spolar. För att olja äro skruvmuttrarne långt utdragna, för att kunna taga upp oljan.

Maskinen sedd från öfversidan, visande smörjehålen.

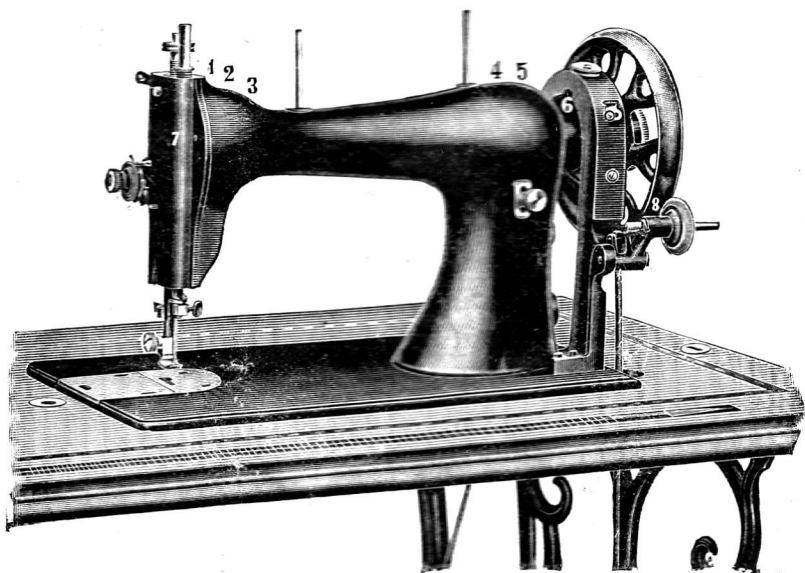

Fig. 14.

Dessa muttrar måste ställas om mycket försigtigt, emedan stången bromsas derigenom och maskinen då går tungt.

För att olja muttrarne nedtill vid nål- och pressarfotstången måste framplattan skruvas af, samma sker äfven med sidoplattan på baksidan, för att komma åt att smörja lederna inuti armen.

För att kunna smörja de gnidande delarne under styngn-plåten, tager man bort remmen från stora hjulet och lägger upp öfverdelen bakåt såsom fig. 15 utvisar och smörjer äfven här samtliga delar som gnida mot hvarandra.

Maskinen sedd från undersidan.

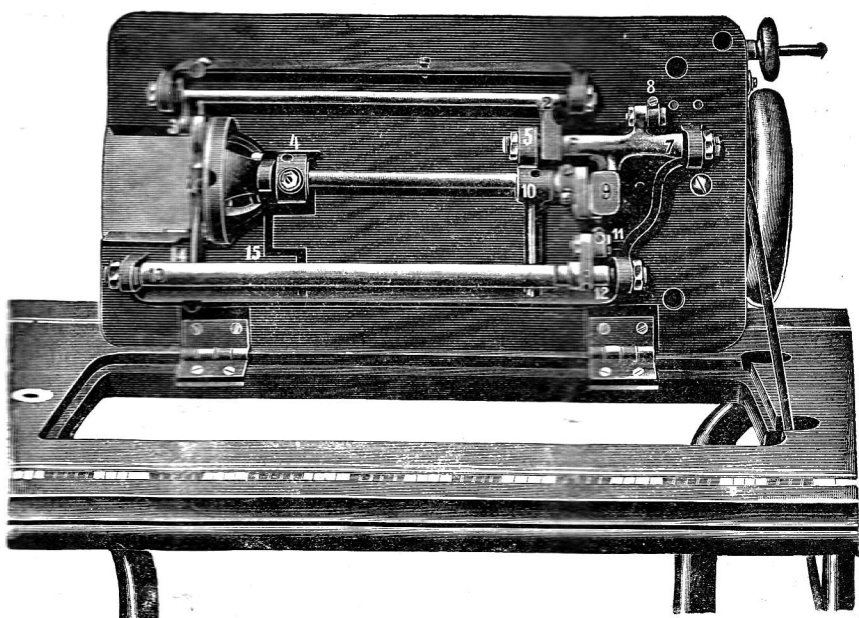

Fig. 15.

Alla dessa gnidställen äro försedda med nummer på fig. 15. Skyttelbanan måste alltid hållas så ren som möjligt, och vid **ihållande bruk oljas om möjligt hvarannan timma**. Man använder härtill bäst en bit bomullstyg, som förut är genomdränt af olja och gnider skyttelbanan med densamma. På handmaskinen oljas samtliga handapparatets smörjehål väk.

De ställen på sjelfva stativet, som böra smörjas, äro försedda med oljehål.

Sådana delar, som äro underkastade **slitning** genom sin rörelse, kunna ställas om, dock må man vid detta arbete vara försiktig, emedan maskinens gång blir tung om man skruftar åt de respektive delarne för hårdt. Svänghjulet måste löpa omkring lätt, och följaktligen får det ej bromsas i sina lager.

Om maskinen en längre tid stått obegagnad och därför går tungt, så smörjer man de förutnämnda ställena med petroleum, hvarefter maskinen sättes i gång en liten stund, på det att petroleumoljan fördelas och kan upplösa stelnade oljan. Maskinen skall nu löpa lätt, men då, som bekant, petroleum lätt fördunstar, måste man genast smörja efter med oljan. Sådant olja, som stannar kvar, aflägsnas noga, på det att arbetet ej må blifva smutsigt.

Den bästa oljan för symaskiner är god Spermolja, som man helst bör köpa i den affär, från hvilken maskinen kommer.

Sedan man grundligt lärt sig vanlig enkel söm, öfvergår man till användandet af de olika

Apparaterna.

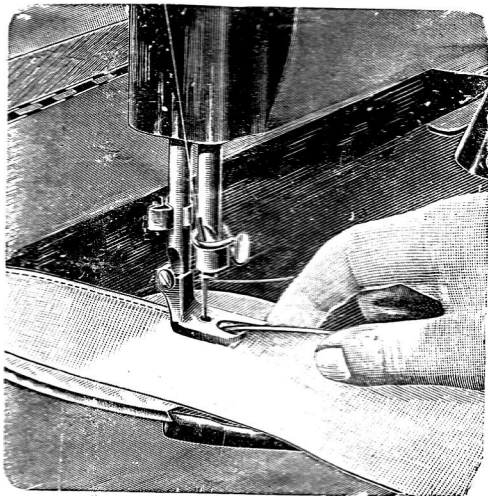
Bruket af desemma beskrives noga i det följande och illustreras genom tydliga teckningar, på det att lärandet ej må erbjuda några svårigheter.

De vidstående numren till apparaterna äro äfven inslagne i de respektive pressarfötterna, så att hvar och en utan undervisning lätt kan finna och begagna dem.

Den smale fällvikaren. (No. 1.)

3¹/₂ m/m bred fäll.

Man skruifvar fast fällvikaren på samma ställe som den vanliga syfoten, skjuter in ändan af tyget fram i fjedersnäckan **på syfoten ända intill nålen**, efter att först ha' vikit upp en 2 cm bred fäll, släpper sedan ned pressarfoten och börjar att sy, hvarvid noga må beaktas att tyget alltid löper lika in i snäckan.

Den smale och brede fällvikaren.

Vid mjuka oappreterade tyger är det svårt att föra in tyget i apparaten, hvarför man drager in tyget i snäckan medels en tråd, som trädts i med en nål. Härigenom erhåller man också en vacker fällsöm och äfven så fullkomlig, att ingen symaskin hittills kunnat uppvisa maken: i och för detta ändamål, läggas de båda delarne af tyget, som skola fällas ihop, på hvarandra liksom vid handsömnad och sys ihop, så att sömmen öfverallt blir lika bred; man skiljer sedan de båda delarne och låter den utstående kanten liksom vid fällning löpa genom apparaten.

Den brede fällvikaren (No. 2.)

4 m/m bred fäll.

Denna apparat användes på samma sätt som den ofvan beskrifne smale fällvikaren. Det är en förträfflig volangfällare och lämpar sig äfven väl till att fälla och fälla tjocka linnetyger.

Den flyttbare fällvikaren.

Man sätter fast denna apparat som fig. 17 utvisar, medels den mediöfjande hufvudskrufven. För att få in tyget i apparaten, viker man in kanten i början ungefär 10 cm långt i half sömsmån, skjuter sedan det vikna stället från sidan in i apparaten, så att den omvikna kanten ännu en gång vikes uppåt i sömsbredd, derefter anbringas tyget riktigt under nålen och pressa släppes ned och maskinen sättes i gång. Skulle sömmen icke komma på den rätta sidan af fällan, så kan man genom att skruva lös hufvudskrufven, ställa fällapparaten åt höger eller venster och derigenom bringa sömmen i rät läge.

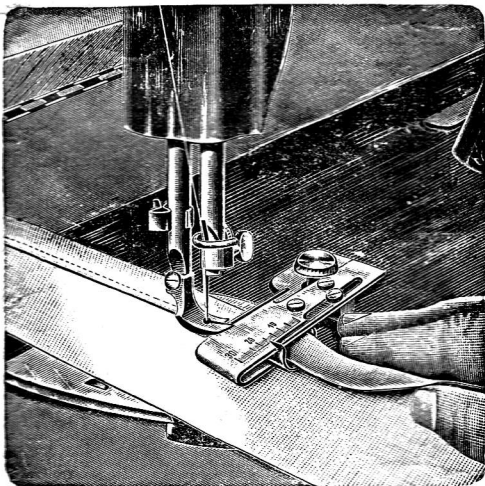

Fig. 17. Den flyttbare fällvikaren.

Vill man förändra bredden på fällan, löser man skrufven i apparatens skåra något litet, hvarigenom plattan med skalan blir flyttbar. Skalan angifver noga fällens bredd. Den lösta skrufven måste åter fastskruvas, inom man börjar sy.

Fällapparaten (No. 3)

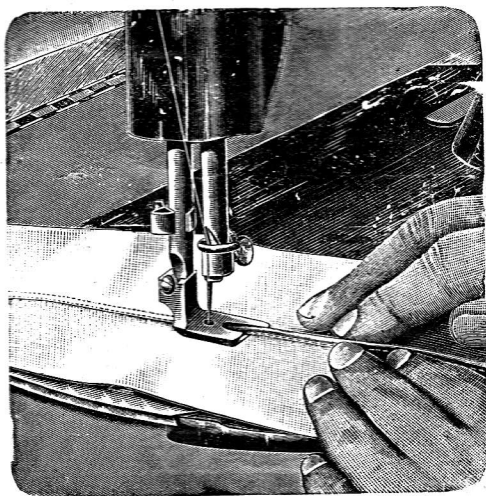

Fig. 18.

sättes fast på samma sätt som den smale och brede fällvikaren. Vid fällandet lägger man de båda delarne på hvarandra, så att den undre ligger ungefär 4 m/m utöfver och låter sedan det utskjutande tyget löpa in i pressarfoten liksom vid fällning, hvarigenom det underliggande tyget vikes om en gång och fastsys på det öfre. Sedan viker man isär de båda delarne, stryker ut sömmen och låter kanten ännu en gång löpa igenom fällapparaten, såsom Fig. 18 utvisar, för att sy ned densamma.

Linealen

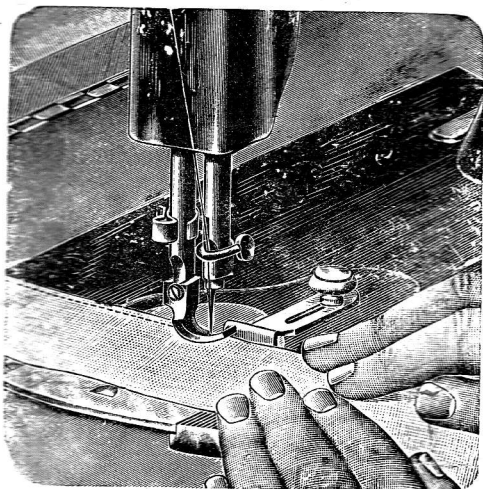

Fig. 19.

fastsättes med den medföljande hufvudskruven. Denna apparat tjänar till att reglera en söm, som skall löpa jemt med kanten på tyget. Allt efter det önskade afståndet från tygkanten flyttar man linealen mer eller mindre från nålen. Linealen kan äfven med fördel användas att sy veck, i det man viker om det först sydda vecket nedåt och sedan låter tyget löpa förbi linealen som förut.

Kantapparaten (No. 4.)

tjänar till att sy en söm, som löper tätt utmed kanten. Denna apparat är likadan som den vanliga pressarfoten med den skillnad, att den är smalare på högra sidan, hvarigenom det blir möjligt att se kanten på tyget medan man syr. Kantapparaten kan äfven med fördel användas för att sy helt smala veck med begagnande af linealen.

Vaddérlinealen.

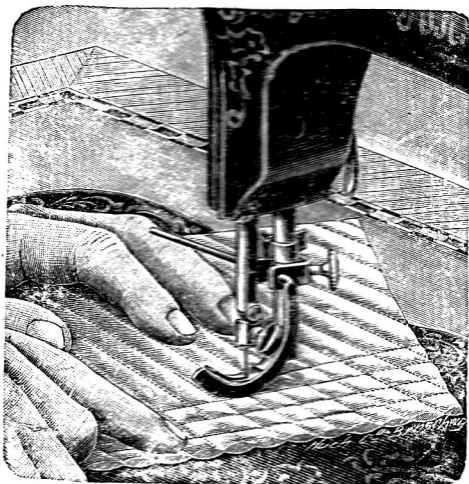

Fig. 20.

Vaddérapparaten,

hvars bruk Fig. 20 visar oss, är af stort värde vid sömning af alla slags vadderade saker, emedan man med tillhjälp af densamme kan sy lika breda ränder och lika stora rutor utan att först behöfva rita upp dem.

Man syr först en rak söm efter ritning, skjuter sedan tyget så långt till höger från nålen, som hvar och en rad skall vara aflägsen från den andra och skjuter härefter linealen lika långt till höger, så att den undre delen noga följer första sömmen. Man har sedan blott att akta på att den ifrågavarande sömmen löper utefter linealen. På samma sätt förfäres vid bredare ränder och rutor.

Snoddapparaten (No. 5),

hvilken fastskrufvas liksom alla de andra, är på innersidan försedd med en stor ränna. Efter att ha' sytt ihop ytan och skoningen på en klädning med en vanlig enkel söm, skiljer man dessa båda delar och breder ut dem så att ytans högra sida kommer uppåt, härefter placerar man snodden under apparatens ränna alldeles midt på den förut sydda sömmen, d. v. s. emellan klädningsytan

och fodret, och syr så fast snodden med temligen långa stygn.
När man sedan vänder om och syr fast skoningen, kommer snodden
att sitta i kanten af klädningen.

Fig. 21 Snoddapparaten.

Snoddapparaten. (No. 6.)

Denna apparat, som fastskruvas på samma sätt som de
foregående, begagnas för att sy in snodder i skjonkragar, man-
schetter och skjortlock etc.

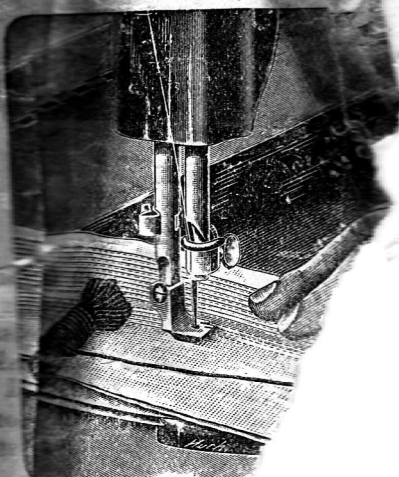

Fig. 22. Sno

Denna har på undersidan två rännor, som leda spörena, och trycka ned öfvertyget omkring desamma, så att arbetet blir vackert upphöjdt. Snodden lägges in i den högra rännan och strykes till med ett lämpligt instrument. Man bör vara försiktig på att snodden alltid kommer in i den fördjupning på apparaten, som befinner sig närmast nålen, d. v. s. som är omedelbart under densamma. Vid insyning af flera snoder bredvid hvarandra, kommer den sist påsydda i högra och den som är under arbete, i den venstra fördjupningen.

Den flyttbara soutache-apparaten. (No. 7.)

Fig. 23.

upp jemt på en tom trulle, som sättes in träder man in genom framför nålen apparaten som Fig. 23 visar och drager föra soutachen säker skjuter man in att först hafva loss på ställskruften, r stadigt men lätt grom den sneda rufven åter skruvas st. Soutachen

varan
lan fa
en del
g. 25,
parate
edan o
håll

måste ligga precis under nålen, medan man syr, och blött föra tyget i de önskvärda riktningarne för utsirningen.

Bandapparaten. (N)

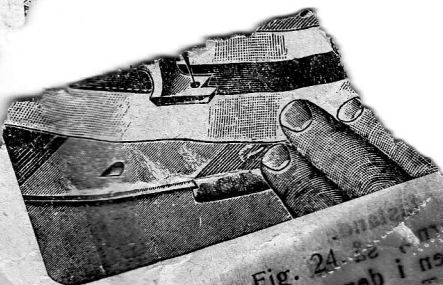
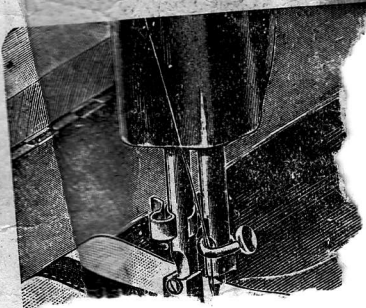

Fig. 24. Se till att tyget ligger rätt på nålen i den på fig. 27 utvisade ställningen.

Denna apparat tjänar till att sy på ett De samma sätt som alla andra apparaterna. Man lägger tyget in under och börjar sy, alltiemt bandet riktigt löper in i skåran och fastsys i rak riktning.

Bandapparaten. (No. 9.)

Den enkla apparaten kan man använda på det undre, men den är också användbar på det öfre. Den är också användbar på det öfre. Den är också användbar på det öfre.

Fig. 25.

en aro stälda, desto större
stadkomma genom att hålla ti bli rynkorna.
enna apparat fordrar någon öfml llbaka det
ing.

antningsapparaten.

t tjänar till att kanta olika klädningsd
ts fästande besparas. Man placerar banelar,
ålarne, så att det kan löpa obehindradt o det
aten i denna ställning medels linealskrufve-h
r. Tyget anbringas sedan under pressarfote
akarne, som hålla bandet, hvarigenom detsamma
och sålunda påsys el maskinnå en.

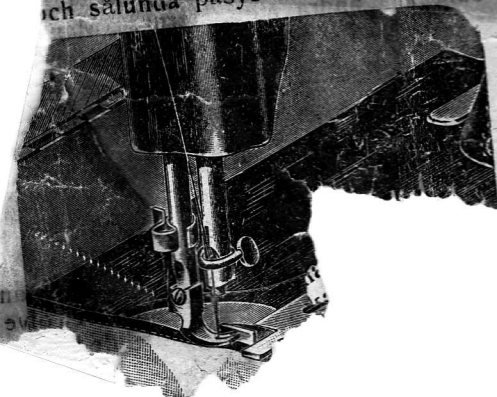

Fig 26